

Лекция 20

Четирите духовни свята

Рамхал продължава: *„И трябва още да се знае, че цялата съвкупност на Мирозданието се разделя на четири части“*. Сега той започва да обяснява скритото, Духовните Светове. Говори за устройството на цялото Мироздание, което е скрито от нашите очи. Онази част от Тора, която разглежда тези въпроси, се нарича „Тора тасот“ (Скритата Тора). В днешно време я наричат Кабала. Рамхал е написал много книги на тази тема. Той е бил от най-великите, посветени в Кабала и скритото познание.

Както споменахме в предишната лекция, съществуват четири Духовни Света. Света, който виждаме, не е истинският свят. Истинският свят е скрит от нас. И все пак ние разполагаме с описание на структурата и устройството на Духовната Част от Мирозданието, оставено ни от Великите Пророци на древността. Те от своя страна заради невероятно високите си духовни постижения са получавали това познание от Твореца или Неговите Посланици. Ето защо ние знаем как е устроен този свят. Рамхал е един от малкото хора, които са били детайлно запознати с темата.

По-горе дадохме кратко описание на тези светове, но сега ще го повторим и разширим. Най-нисшият от всички светове се нарича Свят на Действието (Олам Асия). Над него се намира Светът на Съзиданието, на Формирането (Олам аЙецира). Над тях е Светът на Сътворението (Олам аБрия). И най-висшият свят се нарича Свят на Еманациите (Олам Ацилут). Там Присъствието на Самия Творец Е напълно явно и открито.

„Нашият свят се дели на две части: висша и нисша. Висшата част се нарича Свят на Небесните Сфери. Базисният свят се нарича Нисш Свят. Двата свята заедно съставляват един общ свят. Над този свят се намира Светът на Ангелите, а над него – Светът на Висшите Трансцендентни Сили, Корените на творението, които в първата част нарекохме Свят на Трона“. Да направим някои разяснения на казаното от Рамхал.

Нисшият свят, който обитаваме ние, се състои от две части. Първа и по-нисша е неговата материална част, това, което е достъпно за нашите пет сетивни органа. Става дума за материалния свят. Творецът ни Е Дал възможността да го изследваме. Но тук Неговото Присъствие Е напълно скрито. Над този най-нисш свят се намира втората част от Света на Действието и се нарича Свят на Небесните Сфери. Тук обаче трябва да направим едно уточнение. Казваме, че „над него“ се намира по-висшата част, но в действителност той не е разположен „над“ понисшия свят, а се намира „в“ самия него. Точно тук и на това място се намира и Духовният Свят. Всъщност Духовните Светове, разположени в Света на Действието, са огромно количество.

По какво се отличават нисшата и висшата част в състава на Света на Действието? Съществуват три базисни понятия. Във всеки от гореспоменатите четири свята има три съставки, без които нищо не може да съществува. Те се наричат „свят“, „година“ и „Душа“. Ако трябва да изразим тези понятия на съвременен език, биха звучали като „пространство“, „време“ и „съдържание“ (Душа). В материалния свят, който обитаваме, всяко нещо трябва да си има място. Който и да било предмет, която и да е същност, трябва да има някакви координати. От друга страна, за да можем да съществуваме, има и едно допълнително измерение, наречено „време“. За да съществуват статика и динамика, за да има промени в света, за да протича някакъв процес на промяна от едно състояние в друго, трябва да има още едно измерение, което сме нарекли „време“. А пространството и времето, взети заедно, съществуват, за да съдържат дадена Духовна Същност, и са създадени точно с тази цел. Затова навсякъде по света съществуват и пространството, и времето, и въпросната същност, наречена „Душа“. Тази духовна квинтесенция дава смисъл на съществуването както на времето, така и на пространството. За нас, обитателите на този материален свят, е съвсем ясно за какво става дума.

Ако се издигнем на следващия етаж, в света над този, съществуват точно същите понятия, но там те получават друг израз. Следващият свят е абсолютно духовен в сравнение с по-нисшия. Там понятието „пространство“ съществува, но вече е абстрактно, напълно абстрактно. По същия начин има и абстрактно подобие на времето. В света над нас няма време, но само от гледна точка на материалното разбиране за този феномен. Там като че ли времето е спряло. Но тогава откъде се е взело

нашето време?! От по-висшия свят, разбира се, но само като праобраз на нашето време. С други думи, в света над нас също има време, но в абстрактна форма. По своята същност то е една възможност за промяна, за преобразуване. Впрочем колкото повече се издигаме в по-висшите светове, толкова по-абстрактно става времето, до такава степен, че е напълно неразбираемо за нашите умове.

Същото нещо е валидно по отношение на Душата. Тук ние чувстваме своите тела, но те са само обвивки. Само по себе си тялото не може да съществува. То е живо и функционира, защото в него е поместена Душата. Тялото е като одежда на Душата. Между тях съществува неразривна връзка и взаимозависимост, която може да се оприличи на електричеството и някакъв електрически прибор. Само по себе си електричеството е недоловимо и няма смисъл. Електрическата лампа сама по себе си също е една непотребна вещ. Но когато свържем лампата с електричеството, тогава електричеството, образно казано, се „облича“ в лампата и получава външен израз под формата на осветление. По подобен начин и Душата се присъединява към тялото.